

Arrest

nr. 340 599 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Palestijnse origine te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 17 september 2024.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 4 augustus 2025. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 28 augustus 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat) die luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Khan Younis, Gaza. U behaalde het diploma bedrijfsbeheer aan de universiteit. U baatte een winkel voor elektronische apparaten uit.

U vertrok op 18 september 2023 uit Gaza naar Griekenland, waar u op 20 oktober 2023 aankwam. U verbleef in een opvangcentrum op het eiland Kos. Op 30 november werd u het statuut van vluchteling toegekend.

Nadat u op 6 december 2023 uit het opvangcentrum moest vertrekken verbleef u een week in een verlaten huis. U reisde vervolgens naar Athene. U sliep in deze periode in parken, kerken en verlaten gebouwen.

In juli 2024 vertrok u naar Kreta om te werken. Op Kreta woonde en werkte u tijdens heel uw verblijf van twee tot drie maanden in een hotel.

Na het einde van het toeristische seizoen keerde u terug naar Athene, vanwaar u doorreisde naar België.

U vertrok op 16 september 2024 met het vliegtuig naar België. Op 17 september 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw Griekse verblijfskaart en reisdocument, uw Palestijnse identiteitskaart, een huwelijksakte, een familiaal registratiedocument van UNRWA, medische attesten, en foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de

Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

*Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Socio-economische problemen

Uit uw verklaringen blijkt dat u de laatste maanden in Griekenland werk en onderdak had. U kwam op Kreta aan in juli en werkte er zo'n twee tot drie maanden, tot het toeristenseizoen ten einde was (CGVS, p. 12). U had heel deze periode onderdak in het hotel waar u werkte (CGVS, p. 12). U vertrok in september, twee maanden na uw aankomst op Kreta, naar België. U zocht na afloop van uw werk op Kreta niet meer naar ander werk of onderdak in Griekenland: "Nee, ik ging naar België. Ik heb niets bereikt in Griekenland, dus ik besloot te vertrekken" (CGVS, p. 12). Hieruit blijkt bezwaarlijk dat u vanwege verregaande socio-economische deprivatie uit Griekenland moest vertrekken.

Wat betreft uw verblijf in Athene, voorafgaand aan Kreta, verklaart u dat u tijdens uw gehele verblijf in Athene in parken, kerken en verlaten gebouwen sliep (CGVS, p. 9 en 10). In deze periode rekende u voor voedsel tevens op de hulp van een organisatie (CGVS, p. 10). Echter, dit valt moeilijk te rijmen met de vaststelling dat u in februari – meer dan een half jaar voor uw vertrek – uw reispaspoort aankocht voor het bedrag van 100 euro (CGVS, p. 7). Indien u in dergelijke financiële toestand zou hebben verkeerd kan verwacht worden dat u een dergelijke som niet zou besteden aan een document dat u op dat moment niet nodig had – immers vertrok u pas meer dan een half jaar later uit Griekenland, nadat uw werk op Kreta beëindigd was. Voorts zijn uw verklaringen over uw zoektocht naar werk en onderdak beperkt en ontwijkend. Gevraagd of u ooit op zoek bent gegaan naar accommodatie in Athene antwoordt u met de loutere stelling dat u geen geld had, zonder enige verdere uitleg (CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit naar een uitzendbureau bent geweest op zoek naar werk zegt u kortweg: "Ja, maar ik kreeg geen baan" (CGVS, p. 11). Gezien uw persoonlijke en academische achtergrond – u bent van de universiteit afgestudeerd in bedrijfskunde – kan verwacht worden dat u uitgebreidere verklaringen aflegt over hoe u uw precaire financiële situatie trachtte aan te pakken.

Bijkomend dient nog opgemerkt te worden dat u regelmatig financiële steun kreeg van uw neef in België, die onder meer voor uw reispaspoort, kledij en uw vliegtuigreis naar België betaalde (CGVS, p. 7, 10 en 14). Ook dit valt moeilijk te rijmen met uw bewering dat u heel uw verblijf in Athene op straat zou hebben doorgebracht en op geen enkele manier in staat zou zijn geweest om in enige vorm van onderdak te voorzien gedurende enige tijd met behulp van uw neef. Uw loutere stelling, zoals eerder aangehaald, dat u geen geld had, is geenszins overtuigend. Daarbij kan er nog op gewezen worden dat u hier in België via persoonlijke connecties reeds onderdak en werk wist te vinden met een maandelijks loon van meer dan 2000 euro (CGVS, p. 5).

*Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in***

Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. U bevestigde dat u beschikte over een AFM en een AMKA en dus toegang had tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed (zie administratief dossier, "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

Uit uw verklaringen kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De bijkomende vaststelling tevens dat u reeds in februari 2024 de procedure doorliep om een reisdocument aan te vragen, slechts twee maanden nadat u uit het opvangcentrum vertrok, wijst bezwaarlijk op de intentie om een leven uit te bouwen in Griekenland op lange termijn.

Documenten

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Griekse verblijfskaart en reisdocument tonen aan dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. De Palestijnse identiteitsdocumenten van u en uw familieleden hebben betrekking op uw identiteit en herkomst, die hier niet onmiddellijk ter discussie staan. De foto's en medische attesten hebben betrekking op de situatie van uw familie in Gaza. Hoe betreurenswaardig deze ook is, deze heeft geen betrekking op uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/5ter, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: procedurereglement CGVS).

Volgens verzoeker is de ambtenaar niet bevoegd, minstens bezit deze niet de vereiste kennis. Er kan beslist worden om personeel van een andere instantie in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het personeel dient relevante opleidingen te krijgen alsook houder te zijn van een diploma dat hen toegang biedt tot betrekkingen van niveau A. Uit niets blijkt dat aan deze voorwaarden voldaan werd. Er is sprake van een substantiële onregelmatigheid. In eerste instantie werd het persoonlijk onderhoud bovendien afgenomen door een persoon die de Belgische nationaliteit niet bezit. Bovendien kan deze persoon de Griekse nationaliteit bezitten waardoor een belangenconflict kan ontstaan. Verder wijst verzoeker ook op onzorgvuldigheden.

3.2. In een tweede middel voert verzoeker het gebrekkig onderzoek naar de psychologische kwetsbaarheid van verzoeker aan wat leidt tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Er werd volgens verzoeker geen (diepgaand) onderzoek gevoerd naar zijn psychische kwetsbaarheid hoewel er tijdens het persoonlijk onderhoud signalen waren die wezen op psychische moeilijkheden. Hij werd echter niet (nadrukkelijk) bevroegd over zijn psychische toestand. Dit is echter belangrijke informatie en een bepalende factor voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

Verzoeker werd pas aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevroegd over diens medische en psychologische toestand terwijl de vraag naar zijn psychische toestand nochtans zeer belangrijk is. 3.3. In een volgend middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Volgens hem is de bestreden beslissing niet gebaseerd op zorgvuldig onderzoek waardoor deze niet kan beschouwd worden als een redelijk verantwoorde beslissing.

Vervolgens doet verzoeker een theoretische uiteenzetting over het ontvankelijk dan wel niet-ontvankelijk verklaren van het ingediende verzoek en het beginsel van weerlegbaar vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen EU- lidstaten. Dit vertrouwen wordt weerlegd wanneer verzoeker een reëel risico loopt om terecht te komen in leefomstandigheden die een bijzondere drempel van zwaarwegendheid overtreffen en aldus een onmenselijk of mensonterende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU uitmaken. Hij verwijst in het kader hiervan naar internationale rechtspraak. In dit geval heeft de commissaris-generaal geconcludeerd dat het vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland staande blijft in verzoekers situatie, waarmee verzoeker het niet eens is. Op basis van de beschikbare en bijgebrachte landeninformatie, op basis van zijn verklaringen en op basis van de bewijsstukken die hij zelf aanbracht, is hij van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen voorliggen die aantonen dat zijn voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland de drempel van zwaarwegendheid zullen overschrijden zodat hij een reëel risico loopt op onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 EU-Handvest.

Eerst en vooral meent verzoeker dat er op heden wel degelijk sprake is van een *a priori* risico op onmenselijke en onterende behandeling in de zin van artikel 4 Handvest - volgens de invulling ervan door het Hof van Justitie - voor alle begunstigden als gevolg van het structureel falend Grieks asielbeleid. Hij wijst op alarmerende rapporten en het structureel falend asielsysteem in Griekenland. Hij wijst op de administratieve rompslomp die gepaard gaat met het verkrijgen van Griekse documenten zoals een ADET en een AMKA. Vervolgens gaat hij in op structurele uitsluitingsfactoren die ervoor zorgen dat erkende vluchtelingen in Griekenland in een afhankelijkheidspositie blijven, zoals problemen met de toegankelijkheid van huisvesting, werk, gezondheidszorg, sociale voorzieningen van de Griekse overheid, taal en integratie en het gebrek aan

juridische bijstand. Volgens verzoeker is er dan ook sprake van een situatie in Griekenland die zo ernstig en structureel is dat effectieve bescherming in de zin van het Handvest niet (meer) algemeen bestaat.

Vervolgens gaat verzoeker in op buitengewone omstandigheden die hem bijzonder kwetsbaar maken. Een vluchteling is per definitie kwetsbaar, zo betoogt verzoeker. Als Palestijnse vluchteling draagt verzoeker eveneens angsten als gevolg van de huidige extreem gewelddadige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie zich nog bevindt, met zich mee. De impact op de mentale toestand is immens. Volgens rechtspraak van het Hof van Justitie moet de behandelende instantie rekening houden met alle feiten van de zaak ter beoordeling van de kwetsbaarheid, waarna verzoeker een opsomming geeft van elementen waarmee rekening gehouden moet worden. Hij verwijst in het kader hiervan naar een model opgemaakt door Caritas ter inschatting van de kwetsbaarheid van een individuele vluchteling en maakt op basis hiervan een balans op voor zichzelf. Zijn zelfredzaamheid en autonomie zijn in ernstige mate aangetast en vergroten het risico dat verzoeker in leefomstandigheden terechtkomt die de drempel van zwaarwegendheid overschrijden, aanzienlijk. Er is bij verzoeker sprake van psychologische kwetsbaarheid. Het psychisch lijden van verzoeker is het gevolg van de mensonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland maar óók van de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie nog woont. Bovendien toont de praktijk dat de psychologische hulpverlening in Griekenland in hoge mate ontoegankelijk en onvoldoende is, hoewel er formeel gezien inderdaad toegang is tot het nationale gezondheidszorgsysteem. De leefomstandigheden in Griekenland versterken bovendien de psychische kwetsbaarheid. Daarnaast wordt de kwetsbaarheid van verzoeker verhoogd door het feit dat hij ouder is van minderjarige kinderen, zijn psychische kwetsbaarheid, het feit dat hij de Griekse taal niet machtig is en dat hij geen netwerk of ondersteuning heeft in Griekenland en geen middelen. Hij beschikt dus niet over de nodige zelfredzaamheid om het hoofd te kunnen bieden aan de verwachte moeilijkheden bij een terugkeer naar Griekenland. Het loutere feit dat hij af en toe geholpen werd door zijn neef in België is niet afdoende om hierover anders te oordelen. Er werd door de commissaris-generaal onvoldoende diepgaand onderzoek gedaan naar zijn middelen, netwerk en ondersteuning.

Vervolgens gaat hij ook in op de materiële kwetsbaarheid die het gevolg is van onder andere het gebrek aan toegang tot officieel werk, de mogelijkheid om de Griekse taal te leren, toegang tot huisvesting en hulp van de Griekse politie. Verzoeker was in Griekenland overwegend werkloos, op sporadisch werk in het zwart na. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij zeer veel inspanningen leverde, hij beschikte over de nodige documenten en dat hij trachtte via de officiële kanalen (interimkantoren en vrijwillige sollicitaties) om officieel werk te vinden, zonder succes. Hij had de intentie om een job te vinden, maar botste op racisme en taalbarrières. De tewerkstelling waarnaar de commissaris-generaal verwijst in de bestreden beslissing betreft seizoensarbeid in het zwart die *de facto* uitbuiting uitmaakte. Hij vond de toegang tot interimkantoren en DYPA niet omdat hij niet voldoende zelfredzaam was. Ondanks zijn inspanningen om aan behoorlijke huisvesting te geraken, bleef verzoeker tot zijn vertrek dakloos. Hij kwam op straat of in een kraakpand terecht, waar geen stromend water, elektriciteit of verwarming was.

Opnieuw wijst hij hier op zijn gebrek aan zelfredzaamheid. Bovendien wijst verzoeker op het racistische klimaat dat heerst in Griekenland, in het bijzonder in hoofde van de Griekse politie. Verzoeker werd willekeurig gefouilleerd door de politie. De commissaris-generaal heeft nagelaten hierover te motiveren in de bestreden beslissing, dit kan enkel betekenen dat zij de verklaringen van verzoeker hieromtrent bevestigt.

Verder gaat verzoeker ook in op zijn maatschappelijke kwetsbaarheid. Hij zou bij een terugkeer naar Griekenland in isolement leven en kan daar geen beroep doen op zijn sociaal netwerk. Verzoeker is van mening dat er geen ernstig, gegrond en redelijk onderzoek werd gevoerd naar zijn individuele situatie, tegen de achtergrond van de bestaande rapporten, zodat er geen redelijke beslissing werd genomen.

3.4. In een volgend middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing. Hij voert hierbij een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing werd volgens verzoeker niet afdoende gemotiveerd omdat de motivering van verwerende partij niet kan volstaan om te begrijpen om welke redenen zij meent dat verzoeker niet zou terechtkomen in een staat van vergaande materiële deprivatie bij een terugkeer naar Griekenland.

3.5. In een volgend middel voert verzoeker de schending aan van artikel 4 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna 'Handvest') en van de artikelen 2, 3 en 5 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM).

Gelet op alle feiten van de zaak en op basis van verzoekers individuele situatie, is hij van mening dat hij het nodige concrete bewijs heeft geleverd om het vermoeden dat hij zich zou kunnen beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland is verleend en dat hij niet in een situatie van vergaande materiële deprivatie zou terechtkomen bij terugkeer, te weerleggen.

Verzoeker is van mening dat de commissaris-generaal géén gebruik kon maken van de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk te verklaren en dat de Raad de beslissing kan vernietigen of zelfs over alle nodige elementen beschikt om de gegrondheid van het verzoek van verzoeker met betrekking tot zijn land van herkomst, Palestina en meer bepaald de Gazastrook, te onderzoeken en hem op die basis de internationale beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker meent dat hij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen en onderbouwt zijn standpunt vervolgens door te verwijzen naar de visie van het Internationaal Gerechtshof en het Internationaal Strafhof.

Verzoeker vraagt in hoofdorde de betwiste beslissing te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt hij het dossier terug te sturen naar het CGVS.

3.6. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift volgende stukken toe:

1. Kennisgeving en bestreden beslissing CGVS;
2. Beslissing juridische bijstand;
3. Notities persoonlijk onderhoud;
4. Refugee Support Aegean, Recognized refugees 2025. (internetlink);
5. AIDA, Country Report: Greece 2022 Update. (internetlink);
6. Caritas, Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen. (internetlink);
7. NANSEN, NANSEN NOTE 2025-3, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV. (internetlink)
8. RvV 16 januari 2025, 320 159. (internetlink)

4. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet op 18 september 2025 vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en antwoordt op het verzoekschrift.

4.1. De verzoeker legt een aanvullende nota van 29 december 2025 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCIL FOR REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, "Country Report Greece, Update on 2024, september 2025", (internetlink); (2) RvV van 30 oktober 2025, 345 593/ V, (internetlink); (3) ULYSSE, "Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événement liés à la guerre et l'invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique", 20 juni 2024, (internetlink); (4) E-nomothesia.gr, "Nieuw wetsvoorstel over illegal immigratie in publieke consultatie"; (5) "Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025", 19 november 2025, (internetlink); (6) psychologisch verslag.

4.2. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 6 januari 2026 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) Nota: "duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A", gepubliceerd door juridische dienst CGVS d.d. 17 november 2025; (2) "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 (internetlink); (3) Country Report: Greece. Update 2024", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 (internetlink); (4) "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 (internetlink); (5) "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 (internetlink); (6) "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 (internetlink); (7) "Communication on the status of migration management in mainland Greece" gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 (internetlink), (8) "COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink), (9) Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>, (10) Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgerichtshof.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland>; (11) Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112> en

(12) Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Het persoonlijk onderhoud afgenomen door een EUAA-medewerker

Inzake de aangevoerde schending van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet en artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 betreffende de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad op het volgende.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, *Parl. Stukken*, DOC 54-2548/001). Hierin staat geschreven: “*Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels. De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht. Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker. Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asiendienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO. De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren. Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van*

een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit. De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St., DOC 54-2548/001, p. 92-96).

Uit het voorgaande blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren *stricto sensu*, maar ook medewerkers van het EUAA kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

In haar nota van 18 september 2025 stelt de commissaris-generaal dat de EUAA-experten die zij inschakelt werden opgeleid door het CGVS en het EUAA, dat EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams zich aan de hoogste normen houden op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme en dat deze experts zich moeten houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams” en vermeldt daarbij een weblink naar de voormelde EUAA Code of Conduct en het tussen België en het EUAA overeengekomen “Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026. Dit operationeel plan voorziet onder 1.4.4. (p. 18) in een ‘EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams’.

In deze EUAA-gedragscode wordt gesteld dat, naast de hogergenoemde verplichting om zich aan de hoogste normen te houden op gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme, deskundigen bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken niet mogen discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is in het bijzonder van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de ‘EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams’. Al deze deskundigen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Agentschap georganiseerde operationele activiteiten (p. 24).

Er kan niet worden ontkend dat de persoon die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid en de verklaringen van de verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende de werking en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: “De ambtenaren die de asielzoekers horen, de ontwerpbeslissingen opstellen en de ontwerpbeslissingen superviseren, dienen houder te zijn van een diploma dat toegang geeft tot [1] betrekkingen van niveau A]1 van de Staat [1 en de

gepaste kennis te bezitten van de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht]". Hieruit volgt dat de ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor het horen van verzoekers om internationale bescherming, houder dienen te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat.

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wordt met betrekking tot artikel 2 gesteld "*Betrekkingen van niveau 1*" wordt "*betrekkingen van niveau A*" zoals beschreven in het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 betreffende de loopbaan van niveau A van het rijkspersoneel".

Het is niet betwist dat *in casu* verzoeker werd gehoord door een EUAA-medewerker. Uit de voorliggende informatie in het administratief dossier kan echter niet blijken, zoals de verzoeker in het verzoekschrift terecht aanhaalt, of de EUAA-medewerker die tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker hoorde, daartoe over de nodige competenties en het nodige diploma beschikte conform artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Uit de informatie die voorligt kan weliswaar blijken dat de tijdelijke inzet van EUAA-medewerkers strikt beperkt is tot het afnemen van gesprekken en dat het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft, die wel in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, maar niet aan welke diplomavereisten de EUAA medewerkers waarop de commissaris-generaal beroep doet, moeten voldoen. Uit de door de commissaris-generaal bijgebrachte EUAA-gedragscode en het Operational Plan kan niet worden afgeleid welke diplomavereisten gelden voor EUAA-medewerkers die in België belast worden met het horen van verzoekers om internationale bescherming. In de nota van de commissaris-generaal, wordt dit verder op geen enkele manier toegelicht. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld of het persoonlijk onderhoud werd gehouden door een ambtenaar die voldoet aan de vereisten van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en dus kan niet worden nagegaan of de bestreden beslissing is aangetast door een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 augustus 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET